

הקדוש ברוך הוא בכל דור ודור
לעוֹלָם, כמו שהזמין את
אברהם.

השלמה מוחשומות (סימן י"ג)

פעם אחת יצא רבי שמעון וראה [ראה] שהעולם חסוך ואפל וננטם אורו. אמר לו רבי אלעוזר, בא ראה מה רוץ הקדוש ברוך הוא לעשות בעולם. הילכו ומצאו מלאך אחר שיזכה להר גבורה ומוציא שלשים שלבות מפיו. אמר לו רבי שמעון, מה אתה רוץ לעשות? אמר לו, רצוני להחריב את העולם, משום שלא נמצא שלשים צדיקים בדור, שכך גוזר הקדוש ברוך הוא על אברהם, שבתו בראית י"ח) קיו' יהיה, בגימטריא שלשים.

אמר לו רבי שמעון, בבקשה מפה, לך לפניו הקדוש ברוך הוא ואמר לו, בר יוחאי מצור הארץ. החל אותו מלאך לפניו הקדוש ברוך הוא ואמר לו: רבנן העולם, גלו וידוע לפניו מה שאמר לך בר יוחאי? אמר לו הקדוש ברוך הוא: לך פחריב את העולם ועל פשיגת בבר יוחאי.

בשבא, ראה רבי שמעון את המלאך. אמר לו: אם לא תלה, גוזרני עלייך שלא חפנס לשמים, ותהייה במקומם של עזא ועזאל, וכשתפננס לפניו הקדוש ברוך הוא, אמר לו, אם אין שלשים צדיקים בעולם - شيء עשרים, שכך בתוכה: (בראשית י"ח) לא אשחת בעבור העשרים. ואם אין עשרים - شيء עשרה, שכך בתוכה: לא אשחת בעבור העשרה, ואם אין עשרה - شيء שני, שכך בתוכה: (דברים ט) על פי שניים שני - עדים יקום דבר, ואין דבר אלא עולם, שבתו בראית י"ח) בדבר יי' שמים נעשו, ואם אין שניים -

בכל דרך ודרך לעלם. כמה דעתם לאברהם.

השלמה מוחשומות (סימן י"ג)

ומנא חדא נפק רבי שמעון ויחמא (ויהו) עלמא דחשיך ואפיל ואסתה נהוריה. אמר ליה לרבי אלעוזר, תא ונחזי מה עיי קדשא בריך הוא לעבד בעלם. אזלו ואשכחו מד מלאכא דדמי לטורא רברבא ואפיק תלתין שלחו בין דנורא מפומיה. אמר ליה רבי שמעון מה את בעי לעבד. אמר ליה בעינא למחביה לעלם בגין דלא שכיחי תלתין זכאי בדרא דהכי גוזר קדשא בריך הוא על אברהם דכתיב (בראשית י"ח) כי יהיogenesis בגימטריא תלתין.

אמר ליה רבי שמעון במתו מינך, זיל קמיה קדשא בריך הוא זאמא ליה, בר יוחאי שכיח באירוע.azel להו מלכא קמיה דקדשא בריך הוא ואמר ליה, מאירה דעתמא גלי קמך מה דאמר לי בר יוחאי. אמר ליה קדשא בריך הוא זיל אחראיה לעלם ולא תשכח בבר יוחאי.

בד אפאי חזיה רבי שמעון למלכא אמר ליה אי לא תיזיל, גוזרנא עלה דלא תיעול לשמייא ותהי באתר עזא ועזאל ובכדי תיעול קמיה קדשא בריך הוא, אימא ליה אי לית תלתין זכאי בעלם ליהו עשרין דהכי כתיב לא עשה בעבור העשרים ואי לית עשרים ליהו עשרה דהכי כתיב לא אשחת בעבור העשרה ואי לית עשרה ליהו תריין דאיןון אני ובר, דהכי כתיב (בראשית י"ט) על פי שניים יקומים דבר, ובדבר יי' שמים נעשו. ואילית דכתיב (טהילים ל"ג) בדבר יי' שמים נעשו. ואילית עדים יקום דבר, ואין דבר אלא עולם, שבתו בראית י"ח) בדבר ה' שמים נעשו, ואם אין שניים -

הרי יש אחד, ואני הוא, שפתוח
(משלוי) וצדיק יסוד עולם.

באותה שעה יצא קול משמים
ואמר: אשרי חלך רבינו שמעון,
שהקדוש ברוך הוא גוזר למעלה
ואתה מבטיל למטה. בודאי
עליך נאמר (שם קמ"ה) רצון יראיו
יעשה: ע"כ מההשומות.

פתח ואמור, (שמואל-ב כג) מן
השלשים [הכין] נכבד ואל
השלשה לא בא וגוזו. מן
השלשים [הכין] נכבד - אלו הם
שלשים צדיקים שפזמין הקדוש
ברוך הוא לעולם ולא יבטל
אותם ממנה. ובניהם בן יהוידע
כתוב בו מן השלשים [הכין]
נכבר, והוא אחד מהם.

ואל השלשה לא בא - שלא
שქול לשישת האחים
שהעולם עומדר עליהם. ואל
השלשה לא בא - להיות במנין
כאחד מהם. עם אותם שלשים
צדיקים זכה להכנס בחשפון,
אבל ואל השלשה לא בא, שלא
זכה לתחבר עטם ולהיות
עםם בחלק אחד. יהי'ה, כמו
ששנינו שלשים היה, וכך
הקדוש ברוך הוא ברך אותו עם
אותם שלשים צדיקים.

בא ראה, אמר לו הקדוש ברוך
הוא לאברם, עזקה סדים ועمرה
כפי רבה, שהרי עתמה לפני מה
שहם עושים לכל העולים, שפל
העולם מונעים בגליהם שלא
להכנס לסדים ועمرה, שפתוח
(איוב כח) פרץ נחל מעם גר
הנסבחים מני רגיל דלו מאנוש
געו. פרץ נחל מעם גר - פרצה
היה פורץ הנחל לאותם בני
העולם שנכנסו לשם. שבל מי
שרה את מי שהיה נתן לאכל
ולשתות לאדם אחר, זורקים
אותו לעמק הנהר (בגבי הנקות),
ומי שלוקח אותו גם כן.

תירין, פא אית חד ואנא הוא דכתיב (משלוי)
צדיק יסוד עולם.

בה שעה קלמן שמייא נפק ואמר, זפה
חוילך רבינו שמעון. קדשא בריך הוא
גוזר לעילא ואתה מבטיל למטה בודאי עלה
את אמר (תהלים קמ"ה) רצון יראיו יעשה: (עד כאן
מחשימות)

פתח ואמור, (שמואל ב כג) מן השלשים הכי נכבד
ואל השלשה לא בא וגוזו. מן
השלשים הכי נכבד, אלין אנון תלתין
צדיקים דازמין קדשא בריך הוא לעלם
ולא יבטל לו מגיה. ובניהם בן יהוידע בתייב
ביה מן השלשים הכי נכבד אליו חד מנ>vיה.
ואל השלשה לא בא. דלא שקל לטלתא
אחרני דעלמא קאים עלייהו. ואל
השלשה לא בא. ומהוי במנינה חד
מנ>vיה. באנון תלתין זכח למיעל
בחושנה, אבל ואל השלשה לא בא, דלא
זכה לאתחפרא בהו ולמהוי עמהון בחולקא
חדא. יהי'ה, כמה דתגין תלתין הזה. ובגין
כך קדשא בריך הוא ברכיה באנון תלתין
צדיקים.

פא חי, אמר ליה קדשא בריך הוא
לאברהם עזקה סdom ועמורה כי רביה,
דהא סליקת קדמי מה דאנון עבדין לכל
עלמא, הכל עלמא מנעי רגלייהו דלא למיעל
בסדום ועמורה דכתיב, (איוב כח) פרץ נחל מעם
גר הנשבחים מני רגיל דלו מאנוש געו. פרץ
נחל מעם גר, פרצה היה פרץ נחל לאנון בני
עלמא דעallow למתן. דכלחו דחמאן למאן
דהוו יהבי למיכל ולמשתי לבך נש אחרת,
שדיין ליה (בגבי גבר) בעומקא דנהרא, וайה
דנטיל ליה הכי נמי.